

**Міністерство освіти і науки, молоді та спорту
України**
**Національний університет водного господарства
та природокористування**

**V Міжнародна
науково-практична конференція**

**ПРОБЛЕМИ І МЕХАНІЗМИ ВІДТВОРЕННЯ
РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

Тези

**18 - 19 жовтня 2012 року
м. Рівне**

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНІ ЦЕНТРИ ЯК СКЛАДОВА ЛОГІСТИЧНИХ ІНФРАСТРУКТУР

Термін «інфраструктура» був уперше використаний ще на початку ХХ століття в економічному аналізі для позначення об'єктів і споруджень що забезпечують нормальну діяльність збройних сил. У 40-рр під інфраструктурою почали розуміти сукупність галузей, що сприяють функціонуванню виробництва, матеріальних благ і послуг. Ринкова інфраструктура розглядається як система підприємств та організацій, які забезпечують рух товарів, послуг, грошей, цінних паперів, робочої сили. В тому числі це сукупність організаційно правових і економічних відносин, що зв'язують ці відносини в одне ціле – ринкову економіку. [1].

На відміну від класичної ринкової технології, коли споживач сам звертався на ринок і здійснював пошук товару або послуги, логістична ринкова інфраструктура шляхом дослідження ринку оптимізує процес задоволення потреб. При цьому є можливість скоротити витрати на зберігання, транспортування та реалізацію товару, забезпечивши відповідний прибуток при мінімальних фінансових та фізичних витратах споживача. Іншими словами, в класичній ринковій інфраструктурі мало місце лише два структурних елементи, таких як „споживач” та „продавець”. При цьому класична ринкова інфраструктура була саморегульованою за рахунок зв'язку між попитом та пропозицією. А рівновага здійснювалась стохастично, без врахування значної кількості факторів, що мали місце на ринку.

В нашому розумінні інфраструктура логістичної системи повинна включати матеріальні та технічні засоби збору та зберігання інформації про стан ринкового середовища (маркетинг попиту, маркетинг пропозицій). У фізичному плані це інфраструктурна складова існуватиме як інформаційно-аналітичний центр з відповідними технічними засобами що забезпечують отримання інформації, її зберігання, обробку для цілей конкретних і різних споживачів, і задоволення потреби в цій інформації. Така інфраструктурна складова може існувати як самостійна підсистема (система нижчого рангу), або у складі логістичної системи, як її структурна складова.

На підставі інформаційних потоків, отриманих від інформаційно-аналітичної структурної складової створюються умови функціонування структури накопичення і зберігання товару, транспортну інфраструктуру, торгові структури.

Діяльність вказаних структурних складових супроводжується потребою фінансового забезпечення для покриття логістичних витрат.

При утворенні і розвитку логістичних структур виникає потреба в інвестуванні вказаних інфраструктурних складових. Для здійснення такого інвестування, необхідно дослідити інвестиційні особливості кожної із інфраструктурних складових.

Інвестування в інформаційно-аналітичні центри (ІАЦ).

Для забезпечення наведених вище функцій ІАЦ необхідні основні засоби такі як будівлі, засоби збору і обробки інформації та необоротні активи.

Особливістю інвестування в дану складову слід рахувати, що об'єм інвестицій повинен забезпечувати повну та одночасну потребу у засобах, ще до початку функціонування логістичної системи.

Ще однією особливістю інвестицій у вказану структурну складову є те, що недостатнє інвестування є недопустимим, адже при ньому не забезпечується в повній мірі функції ІАЦ. В той час як повний об'єм інвестування навіть у випадках неповної завантаженості ІАЦ, не викликає зниження його ефективності. Адже при наявності вільних потужностей і аналітичних можливостей можуть задовольнитися послуги сторонніх споживачів.

На початковому етапі розвитку логістичної системи користуються як правило послугами зовнішніх ІАЦ, що потребує певних витрат капіталу.

При створенні і розвитку логістичних систем слід оцінити доцільність інвестування.

Як видно з наведеного інвестування в інфраструктурні складові супроводжується широким спектром особливостей, врахування яких є проблематичним, але вкрай необхідним. Тому виникає потреба у створенні додаткової структури якою може стати інвестиційний логістичний центр.

На рівні держави також є необхідність існування структури, яка узгоджує діяльність у сфері інвестицій. Указом Президента У країни № 1085/2010 від 12 травня 2011 року «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» створено Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами України шляхом реорганізації Державного агентства України з управління національними проектами та Державного агентства України з інвестицій та розвитку.

Для виконання поставлених перед Держінвестпроектом завдань створені такі структури як:

1. Департамент національних та інвестиційних проектів;
2. Департамент регіонального розвитку;
3. Департамент іноземних інвестицій та міжнародного співробітництва;
4. Департамент державної інвестиційної політики та програм;

З метою виконання поставлених перед Держінвестпроектом завдань на рівні регіонів він утворює та координує роботу регіональних центрів з інвестицій та розвитку. Такі центри утворюються з метою розбудови регіональної інвестиційної інфраструктури, активізації інвестиційної діяльності в регіоні та сприяння розвитку економіки регіону.

Основними завданнями таких Центрів є:

- 1) участь в реалізації складових національних інвестиційних проектів на території регіону;
- 2) забезпечення підготовки та реалізації інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна»;
- 3) ресурсне забезпечення інвестиційного розвитку регіону;
- 4) участь у підготовці та здійсненні заходів щодо формування інвестиційної привабливості території (маркетинг території);
- 5) моніторинг за дотриманням вимог інвестиційного законодавства з питань підготовки і реалізації національних та інвестиційних проектів, які впроваджуються за державної підтримки.

Таким чином Держінвестпроект та Регіональні центри з інвестицій та розвитку призначені для підтримки інвестиційного розвитку регіонів та організації надання суб'єктам інвестиційної діяльності послуг, пов'язаних із підготовкою та реалізацією інвестиційних проектів, за принципом "єдиного вікна". Це стосується й інвестицій у логістичну сферу.

На даному етапі розвитку управління логістичними системами врахування наведених особливостей найбільш ефективно вирішується на засадах формалізованих математичних моделей, що покладені в основу даного дослідження і були розглянуті попередньо.

Основні вимоги споживачів до логістичного центру можна сформулювати наступним чином:

- гарантії збереження і своєчасність доставки;
- досвід організації логістичних потоків та їх ефективність;
- оперативність проведення митних процедур;
- наявність рекомендації від задоволення клієнтів;
- наявність спеціалізованого складського обладнання;
- достатня кількість споживачів (що передбачає диференціацію витрат на послуги).

Узагальнюючи наведене слід відмітити, що в сучасних уявленнях функції і завдання центру інвестицій несистематизовані, ґрунтуються в значній мірі лише на фінансових категоріях і не включають управлінський та інформаційні аспекти.

1. Основи економічної теорії.: Підручник у 2-х книгах. Книга 1: Суспільне виробництво. Ринкова економіка / Евтушевський та ін., під ред. Ю.В.Ніколаєнко. – К.: Либідь, 1998. –с.133-140, с.133.